

BOLDOG MARTO FERENC ÉS JÁCINTA

HÍREK A KIS PÁSZTOROKRÓL - 2006. (43.ÉV) - ÁPRILIS - JÚNIUS

PÁPÁK ÉS PÜSPÖKÖK ÉS A FATIMAI ÜZENET

D. António dos Santos, Fatima új püspöke

Isten az ő csodálatos gondviselésében Szent Péter közik-lájára épült Egyházának szentéletű pápákat adott a XX. században is, amelynek során elküldte Fatimába a béke Angyalát és a Szeplőtelen Istenanyát az életszentség és a béke üzenetével: XV. Benedeket (1914-1922), XI. Piuszt (1922-1939), XII. Piuszt (1939-1958), XXIII. Jánost (1958-1963), VI. Pált (1963-1978) - ő volt az első pápa, aki 1967-ben elzarándokolt Fatimába -, I. János Pált (1978), II. János Pált (1978-2005) és XVI. Benedeket; mindannyian nyitottak voltak a Fatimai Üzenet iránt.

XII. Pius, akinek püspökké szentelése egybeesett a fatimai Szűzanya első jelenésének dátumával, mindig meghatottan beszélt "a gondviselés titkos tervének nagy napjáról", 1917. május 13-ról, amikor őt a Sixtus-kápolnában XV. Benedek pápa püspökké szentelte, "mintha a legkegyesebb Anya azt akarta volna jelezni ezzel, hogy a viharos időkben, amelyet pápaságunk során megéltünk, a világtörténelem egyik legnagyobb válsága közepette, mindig velünk lesz, hogy védelmezzen bennünket". (A jelenések 25. évfordulójára küldött üzenetéből). Ő volt az első pápa, aki a világot Mária Szeplőtelen Szívének szentelte. Mégis "II. János Pál pápának jutott az a küldetés, hogy maradéktalanul teljesíthette a Szűzanya eme kérését Fatimában. "Az őt ért merénylet után a kórházban magához kérte a borítékot, amely a titok harmadik részét tartalmazta. Mint tudjuk, azonnal arra gondolt, hogy felajánlja a világot Mária Szeplőtelen Szívének, s ő maga fogalmazta meg a 'felajánlási imádságot', amelyre először került sor 1981. június 7-én a Santa Maria Maggiore-bazilikában. A Szűzanya kéréséhez híven 1984. március 25-én lelki egységben a világ minden püspökével, akiket előzőleg erre 'összehívott', felajánlotta az embereket és a népeket Mária Szeplőtelen Szívének." (Dziwisz bíboros fatimai beszédéből)

Így történt a Leiria-Fatimai egyházmegyében is, amelyet 1918-ban állítottak vissza. Első püspöke José Alves Correia da Silva volt (1919-1957), utódai, João Pereira Venâncio (1958-1972), Alberto Cosme do Amaral (1972-

1993) és Serafim de Sousa Ferreira e Silva (1996-2006), akiket - hogy vezessék a rájuk bízott nyájat annak az egyházmegyének az élére állítottak főpásztorként, ahol a Szent Szűz megjelent. Egyben ők az Üzenet tanítói is voltak, azzal a küldetéssel, hogy terjesszék azt szóval és példával, nemcsak saját híveik közt, hanem Isten egész Egyházában.

Fatima új püspöke XVI. Benedek pápával

2005. október 7-én elhunyt Alberto Cosme do Amaral, a Leiria-fatimai egyházmegye nyugalmazott püspöke. Testét a fatimai bazilika főkápolnájában helyezték nyugalomra.

Serafim Ferreira e Silva, követője a püspöki székben, aki 13 éven át irányította az egyházmegyét, körülbelül egy éve elérte a korhatárt és benyújtotta lemondását. Ez év április 22-én XVI. Benedek pápa António Augusto dos Santos Marto-t nevezte ki új püspöknek, aki a Viseu-i egyházmegye élén eltöltött két év után nemcsak hitet tett a Szűzanya iránti mély tiszteletéről és a fatimai Üzenet méltánylásáról, hanem egyúttal új egyházmegyét és főpásztori munkáját is a fatimai Szűzanya oltalmába ajánlotta. Az új püspök június 25-étől látja el a fatima-leiriai egyházmegye főpásztori szolgálatát.

Imádkozzunk, hogy Fatima új püspöke életszentsége által és Isten szolgálatának való teljes odaadásban jó főpásztora legyen az egyházmegyének, és ő is elődjei példájára ragyogtassa fel az egész világ számára az azt az üzenetet, amelyet 1917-ben a Szűzanya bízott egyházmegyéjére.

"Minthogy ilyen ígéreteink vannak, kedveseim, őrizkedjünk a test és lélek minden szennytől, így teljessé tesszük megszentelődésünket Isten félelmében". (2Kor 7,1)

Ha buzgón teljesítenénk Mária kéréseit - az engesztelést, és az életszentségre való törekvést a többi ember üdvözüléséért -, Isten népe olyan Egyházként ragyogna, "amelyen sem szeplő, sem ránc, sem egyéb efféle nincsen, hanem szent és szeplőtelen." (Ef 5,27)

ÜNNEPLÉS MÁJUS 12-ÉN ÉS 13-ÁN a pápa elleni merénylet 25. évfordulóján

Körülbelül 400 ezer zarándok, köztük 136 szervezett csoport jött el szinte a világ minden részéről, hogy május 13-án részt vegyenek az első jelenés 89. évfordulójának ünnepségén, amelyet a krakkói bíboros érsek, Stanislaw Dziwisz vezetett. Ő volt II. János Pál pápa személyi titkára, aki 1981. május 13-án a merénylet után azonnal a Gemelli-klinikára szállította a pápát, és így hozzájárult életének megmentéséhez. Ezen a napon a fatimai szentély túllépte befogadóképességének határát, így több ezer zarándok volt kénytelen a szentélyen kívül részt venni a szertartásokon.

"Ez a május 13. nagyon különleges nap" - jelentette ki a szentély rektora, hozzátéve, hogy a krakkói bíboros érsek fatimai jelenléte volt a fő oka annak, hogy a zarándokok ilyen nagy számban jöttek el Fatimába.

Dziwisz bíboros három alkalommal kísérte el II. János Pál pápát Fatimába. Szavai szerint most azért jött, hogy "hálát adjak az Úrnak és a Szűzanyának a pápa életéért, amellyel 24 éven át hűségesen szolgálta az Egyházat és az egész emberiséget. Azért jöttem el, hogy ezt megköszönjem személyesen és a krakkói egyházmegye nevében, amelyet XVI. Benedek pápa az én lelkipásztori gondjaimra bízott."

"II. János Pál maga kérte a Gemelli-klinikán a fatimai titkot tartalmazó borítékot. Miután tudomásul vette annak tartalmát, felismerte magát a 'fehérbe öltözött püspök alakjában, aki egy meredek hegyre ment föl és fölérve a hegy tetejére, a nagy kereszt lábánál térdre borult, egy csoport katona pedig lőfegyverekkel és nyíllal tüzelve rá, megölte őt." Lúcia nővér véleménye szerint, amelyet Tarcisio Bertone bíboros jelenlétében fogalmazott meg: "1981. május 13-án a Szent Péter téren megvalósult az, amit mi, a három pásztorgyermek 1917. július 13-án a titokban láttunk."

A titok harmadik részét maga a pápa hozta nyilvánosságra 2000. május 13-án Fatimában, amikor a két kis pásztor, Ferencet és Jácintát boldoggá avatta.

A bíboros felidézte azt is, hogy II. János Pál pápa, akit a merénylet halálosnak szánt golyója súlyosan megsebesített, a fatimai Szűzanya közbenjárására menekült meg, és kijelentette: "II. János Pál szilárdan hitte, hogy egy kéz kilőtte, egy másik azonban eltérítette a golyót."

"II. János Pál pápasága - ki ne emlékezne erre? - ezzel a bátor felhívással kezdődött, amelyet a földön élő összes emberhez intézett: Ne féljete! Nyissátok ki, sőt tárjátok szélesre a kapukat Krisztus előtt! Pápasága minden napján elismételte: Totus Tuus, Maria! Tejesen a Tiéd, Mária!, nem csak a szavak szintjén, hanem valóban a teljes önátadás lelkületével, egészen élete utolsó napjáig, halálának órájáig! Kétségtelen, hogy II. János Pál pápa ennek az önátadásnak köszönhetően vált főszeplővé a Fatimai Üzenet teljesítésében, amelyet Mária adott a pásztorgyermekeknek." (Részlet Dziwisz bíboros-érsek ünnepi homíliájából)

A PÁSZTORGYERMEKEK ÚTJA (2)

A megváltás örök igazsága olyannyira elhalványodott az emberiség szívében és tekintetében, hogy félő: elveszíti saját gyökereit és üdvösségét.

Ezért Isten szeretete, hogy felébressze az emberek szunnyadó bensőjét, fel akarta tární előttük a fatimai Üzenet örök tartalmát, amelynek lényege az engesztelés. Az Angyal, és később a Szűzanya is még nagyobb állhatatossággal, az engesztelésre hívtak fel.

Bár a fatimai jelenéseket már világszerte ismerik, sokan sajnos csak felületesen foglalkoznak az Üzenettel.

Rögtön az első találkozás alkalmával az Angyal megtanította az engesztelő imádást a pásztorgyermeknek, ezzel az egyszerű és szép imádsággal: "Istenem, hiszek Tebenned és imádlak Téged, remélek Tebenned és szeretlek Téged. Bocsánatot kérek mindazokért, akik nem hisznek és nem imádnak, nem remélnek és nem szeretnek."

Miután ezt háromszor közösen megismételték, felemelkedett és így szólt:

- Így imádkozzatok! Jézus és Mária Szíve meghallgatják kéréseiteket.

"Szavai oly mélyen belevésődtek emlékezetünkbe - írja Lúcia nővér 1937-ben -, hogy soha többé nem felejtettük el. Attól kezdve elég sok időt töltöttünk azzal, hogy mélyen a földig leborulva ismételjük ezeket a szavakat, míg néha a fáradságtól össze nem estünk."

A második jelenés nyár kellős közepén lehetett, amikor a pásztorgyermek az arneiroi kutat körülvevő fák árnyékában töltötték az időt.

Hirtelen újra meglátták az Angyalt, aki ez alkalommal a mindennapos áldozathozatal által akarta bennük az engesztelés lelkületét felkelteni, és így szólt hozzájuk:

- Mit csináltok? Imádkoztatok! Sokat imádkoztatok! Jézus és Mária Szíve általatok akarják irgalmasságuk tervét megvalósítani. Szakadatlanul imádkoztatok és hoztatok áldozatot a mindenható Istennek!

- Hogyan hozunk áldozatot? - kérdezte Lúcia.

- Mindent, amit tudtok, ajánlatok fel áldozatul a bűnök engesztelésére, amelyekkel megbántják Istent, és imádkoztatok a bűnösök megtéréséért. Így ki fogjátok eszközölni hazátok számára a békét. Én vagyok Portugália őrangyala. Mindenekelőtt fogadjátok megadással azokat a szenvedéseket, amelyeket Isten küld nektek, és viseljétek el türelemmel.

A harmadik találkozás alkalmával az Angyal egy kelyhet tartott a kezében, fölötte egy ostya volt, amelyből vércseppek hullottak a kehelybe. A kelyhet és az ostyát a levegőben hagyta lebegni. Letérdelt a földre, és háromszor megismételte az imát a pásztorgyermekkel, amely szentháromságos és eucharisztikus dimenzióban foglalja össze az áldozathozatal és az imádás lelkületét. Az Angyalnak ez az imádsága különösen is kiemelkedő: "Legszentebb Szentháromság, Atya, Fiú és Szentlélek. Felajánlom Neked a mi Urunk Jézus Krisztus drága Testét és Véréit, Lelkét és Istenségét, Aki jelen van a föld összes tabernákulumában, engesztelésül a szidalmakért, szentségtörésekért és közömbösségért, amelyekkel megbántják. Szentséges Szívének és Mária Szep-lőtelen Szívének érdemeiért könyörgök a szegény bűnösök megtéréséért."

Azután felemelkedett, kezébe vette a kelyhet és az ostyát. Ez utóbbit Lúciának nyújtotta, a kehelyben lévő

vért pedig Jácinta és Ferenc között osztotta meg. Ezzel megáldoztatta őket az engesztelés céljával, és így szólt:
- Vegyétek Jézus Krisztus Testét, és igyátok Véréát, akit a hálátlan emberek oly szörnyen megbántottak. Engeszteljetek bűneikért, és vigasztaljátok Istent!
Újból a földre térdelt, és a pástorgyermekekkel együtt háromszor megismételte ugyanazt az imát: "Legszentebb Szentháromság... stb.

Utolsó könyvecskéjében, amelynek címe: "Ahogy az Üzenetet látom az eltelt időn és az eseményeken keresztül" - így ír a 75 éves Lúcia nővér: "Ez az imádság olyan volt számomra, mint az Istennel való egység nagy köteléke, olyan kapcsolat, amely szorosán tart, megköt, és feloldhatatlanul belevési a szívembe: Szentháromság, egyetlen igaz Isten, Benned hiszek, Benned remélek; Téged imádlak és Téged szeretlek, fogadd el szeretetemet és szerény imádságomat. Csak ilyen keveset tudok adni Neked, s kérek, méltatlanságomért cserébe fogadd el Jézus és Mária Szeplőtelen Szívének érdemeit, amiért cserébe a szegény bűnösök megtéréseért könyörgöm Hozzád."

Milyen leckét ad mindannyiunknak Lúcia nővér, amelynek magyarázatát Krisztus Titokzatos Testének tanításában találjuk meg: "Az egész test a Fővel együtt az Emberfia, Isten Fia, Isten. Ezért mondja az Evangélium: Legyenek mindnyájan egy. Amint te, Atyám bennem vagy s én benned, úgy legyenek ők is eggyé bennünk! A Szentírás eme híres részlete szerint nem létezik a Test a Fő nélkül, sem a Fő a Test nélkül; sem a teljes Krisztus, Fő és Test, Isten nélkül. Mindez tehát az Istennel való természetes egység által; az Emberfia egységben az Isten Fiával személyesen: az ő Testének tagjai egyik vele titokzatos módon. Ebben a titokzatos egységben tehetjük meg felajánlásunkat, amelyet az Angyal tanított." (Boldog Izsák, XII.századból)

A Szűzanya 1917-ben valamennyi jelenésében hangsúlyozza az engesztelés szükségességét:
Május 13-án, az első jelenés alkalmával ezt kérdezi a pástorgyermekektől:

- Fel akarjátok magatokat ajánlani a Jóistennek? El akartok viselni minden szenvedést, amit majd küld, engesztelésül azokért a bűnösökért, amelyekkel megbántják és a bűnösök megtéréseért?

Június 13-án elmagyarázza nekik, hogy Isten meg akarja alapítani az ő Szeplőtelen Szívének tiszteletét a földön, mint a lelkek üdvözülésének útját.

Július 13-án, a harmadik jelenés alkalmával elismétli kérését az engeszteléssel kapcsolatban, és megtanítja őket arra, hogyan ajánljanak fel imát és áldozatokat:

- Hozzatok áldozatot a bűnösökért, és mondjátok gyakran, különösen akkor, ha áldozatot hoztok: Ó Jézusom, Irántad való szeretetből, a bűnösök megtéréseért és azoknak a bűnösöknek engesztelésére, amelyeket Szűz Mária Szeplőtelen Szíve ellen elkövetnek.

Ezt követően Szeplőtelen Szívének tiszteletét és a neki való felajánlást kéri a bűnösök megmentéséért, és ünnepélyesen megígérve, hogy a végén a bűn felett és az ateizmus és az emberek istenkáromlása által okozott szerencsétlenségek felett az Ő Szeplőtelen Szíve győzedelmeskedni fog.

A negyedik jelenéskor, augusztus 19-én Mária azt kéri, még nagyobb állhatatossággal, hogy imádkozzanak és hozzanak áldozatokat ugyanazért a szándékért, s így szól:

- Imádkozzatok, sokat imádkozzatok, és hozzatok áldozatot a bűnösökért, mert sok lélek kerül a pokolba. Nincs, aki áldozatot hozzon és imádkozzék értük.

Végül pedig, az utolsó jelenéskor, október 13-án, könyörgő hangon - mintha panasz lenne - ezt a kérést terjeszti elő:

- Az embereknek meg kell javulniuk, és bűneik bocsánatát kell kérniük. Ne bántsák meg Istent, hiszen már annyira megbántották!

Mintha látta volna előre, hogy az emberek alig fognak törődni az Angyal és a Szűzanya kéréseivel, a július 13-i jelenésben nem csak azt jelenti be, hogy a kérés megerősítése végett még visszatér, hanem Lúciának küldetését ad: tegye ismertté és terjessze az engesztelés kérését, hiszen Isten a lelkek megváltását különleges módon helyezte a Szűzanya kezébe.

A kis Jácinta mielőtt meghalt, emlékeztette Lúciát Mária Szeplőtelen Szívének különleges küldetésében való közreműködésre:

-Ha eljön az idő, hogy erről szólj, akkor ne bújj el! Mondd meg mindenkinek, hogy Isten a kegyelmeket Mária Szeplőtelen Szíve által adja nekünk. Az embereknek Őáltala kell kérniük ezeket: Jézus Szíve azt akarja, hogy Vele együtt Mária Szeplőtelen Szívét is tiszteljük. A békét Mária Szeplőtelen Szívétől kell kérni, mert Isten Őrá bízta ezt.

A Szűzanya ígért eljövetele 1925. december 10-én történt meg, már Ferenc és Jácinta halála után, amikor Lúcia a spanyolországi Szent Dorottyáról nevezett nővérek Kongregációjában élt. Ezzel a jelenéssel, amely csak Lúciával történt, a fatimai kinyilatkoztatás teljesebbé vált.

A beszámolót, amelyet néhány nappal a jelenés után írt, Lúcia megsemmisítette, mert nem volt biztos abban, hogy nyilvánosságra hozhatja, hiszen Mária Szeplőtelen Szívének tisztelete a titok része volt. A létező dokumentum szövege második változatát gyóntatójának parancsára írta le, egyes szám harmadik személyben, 1927. december 17-i dátummal.

Lúcia azon a napon megkérdezte Jézust, a tabernákulum előtt, hogyan teljesíthetné, amit kérnek tőle, amikor a Mária Szeplőtelen Szívének tiszteletére vonatkozó kérés a titokban van elzárva, amelyet a Szent Szűz rá bízott.

Jézus tiszta hangon így felelt neki:

- Leányom, írd le, amit kérnek tőled; és mindent, amit a Szent Szűz kinyilatkoztatott neked, a jelenésben, amelyben erről a tiszteletről szól, azt is írd meg. A titok többi részét tartsd titokban.

Így a szöveg, amely teljesen azonos az elsővel, de két évvel később íródott le, a következő:

"1925. december 10-én megjelent Lúciának a Szűzanya, és mellette fénylő felhőben egy gyermek. A Szűzanya Lúcia vállára tette a kezét, és egy tövisekkel körülvett szívet mutatott neki, amelyet másik kezében tartott. A gyermek ezt mondta:

- Szánd meg Szűzanyád tövisekkel körülvelt Szívét. A hálátlan emberek állandóan megsebzik, és senki sincs, aki engesztelné és a töviseket kihúzná.

Ezután a Szűzanya folytatta:

- Leányom, nézd tövisekkel körülvelt Szívemet. A hálátlan emberek káromlásukkal és hálátlanságukkal állandóan megsebzik. Legalább te vigasztalj, és hozd tudomásukra ígéretemet, hogy a halál órájában mellettük álllok az üdvösségre szükséges kegyelmekkel, akik öt hónapon keresztül minden első szombaton meggyónnak, megáldoznak, a rózsafüzért elimádkozzák és 15 percet a rózsafüzér titkairól elmélkedve velem töltenek, hogy ezáltal engeszteljenek.

A gyermek szánakozva nézte Anyja Szívét, amelyet tövisek vettek körül, és az irgalom és az engesztelés hiánya miatt (senki sem volt, aki kihúzza a töviseket). Mária elismételte a gyermek szavait, és elmagyarázta, hogy minden az 'istenkáromlás és a hálátlanság következménye. A hálátlan emberek folyamatosan istenkáromlást követnek el az Ő Szíve ellen. Megoldásként a Szűzanya azt kéri, hogy legalább Lúcia vigasztalja őt, és azt a nagy küldetést adja neki, hogy hirdesse az Ő Szeplőtelen Szívének tiszteletét és az elsőszombati engesztelés gyakorlatát, megígérve, hogy aki ezt megteszi, megadja neki a szükséges segítséget az üdvözüléshez.

"1939. szeptember 13-án, az évforduló ünnepén bemutatott szentmisén az evangélium után Leiria püspöke fellépett a fatimai bazilika szószékére, hogy onnan hirdesse ki az öt egymás utáni szombat ájtatosságát, amelyet a Szent Szűz nyilatkozott ki a Jézusról nevezett Mária Lúcia nővérnek, amikor noviciátusát töltötte a Szent Dorottya Rendben." (Fatima hangja, 1939. október 13.)

Mária így együttműködött az Istentől kapott küldetésben, amely egyáltalán nem csekély jelentőségű, és nem egyszerű kérdéseket érint, hanem a világ súlyos problémáira és az emberek megváltására utal.

Ígérete szelídséggel és reménnyel tölti el szívünket, mert ő igazán nagy! "Megígérem", mondta a Szűzanya, hogy értésünkre adja: közbenjár értünk nevével, tisztességével és mindenható imádságával. "Megígéri, hogy üdvözülnek azok a lelkek, akik öt szombaton át gyakorolják az ájtatosságot, mintha egy személyes kapcsolat által akarná nekünk ajándékozni irgalmas mindenhatóságának kincseit. "Megígéri", hogy kiesdi számunkra a szükséges és bőséges kegyelmeket, hogy jó halálunk legyen. Miután kijelentette, hogy az ő Szeplőtelen Szíve lesz a pástorgyermekek és a mi életünkben is a menedék és az Istenhez vezető út, biztosít bennünket arról is, hogy fontos segítségünk lesz a halál pillanatában is. Ebben a végtelenül nagy ígéretben Jézus és Mária Szívének a lelkek iránti szeretete található meg: a végső megtérés kegyelme. Ez a legértékesebb a kegyelmek közül, mert ettől függ mindazok örök üdvössége, akik lelkiismeretesen gyakorolják az engesztelést öt egymás utáni elsőszombaton.

A Szent Szűz így mutatta be kérését az ő Szeplőtelen Szívének engeszteléséről, minden jelenésben. Később, Pontevedrában Lúcia azt a küldetést kapta, hogy terjessze el Mária Szeplőtelen Szívének tiszteletét, mint ájtatosságot az egész világon és hirdesse az elsőszombati ájtatosságot azzal a szándékkal, hogy engeszteli azt a Szívet, amely az istenkáromlásoktól és az emberek hálátlanságától szenved. Ezért kéri ezt Mária ilyen állhatatossággal.

"Miért kéri a Szűzanya az Ő Szeplőtelen Szívének tiszteletét, hogy megmentse a szegény bűnösöket? Maga válaszol erre: azért, mert Isten akarja ezt. Isten akarja alapítani a földön Szeplőtelen Szívem tiszteletét, hogy megmentse őket. Igen, Isten fel akarja használni Őt mint Isten népének Anyját, a megváltó kaput, az Ég kapuját, a bűnösök menedékét, mert Őhöz futnak hittel, reménnyel és szeretettel: a keresztények segítségéhez, a Megváltó Anyjához, hogy közbenjárjon Istennél és elnyerje a bűnbocsánat és a megtérés kegyelmét azok számára, akik őszintén megbánva bűneiket, könyörögnek ezért. Az isteni kegyelem Anyja, Anyja az isteni szeretetnek, amelynek jelképe az Ő Szeplőtelen Szíve, Isten szeretetének edénye a megváltott lelkek számára Jézus Krisztus, az Ő Fia megváltó műve által, aki őket anyai gondoskodására bízta a Kálvária hegyén, haldokolva a kereszten: Asszony, íme a te fiad. Mindenkiért, aki hittel, reménnyel és szeretettel követni akarja Őt, az életét, a kegyelem életét adja. Üdvöz légy, ó kegyelemmel teljes, az Úr van teveled, áldott vagy Te az asszonyok között; (mert) áldott a Te méhednek gyümölcse. Imádkozzál érettünk, bűnösökért, és tégy méltóvá bennünket Krisztus ígéreteire. (Így ír Lúcia nővér utolsó könyvében "Ahogy az üzenetet látom az eltelt időn és az eseményeken keresztül".)

A Szűzanyának van hatalma, hogy ilyet kérjen tőlünk? Van tekintélye, hogy kérje, sőt követelje az engesztelést azokért a bűnökért, amelyeket az Ő Szíve ellen követnek el? S mit jelent az "engesztelés"?

Ezekre a kérdésekre a következő hírlevélben igyekszünk válaszolni. Elsősorban azáltal, hogy megmutatjuk Mária helyét a megváltás tervében, majd elmagyarázzuk a bűn lényegét mint Isten Szent Neve elleni sértést, végül pedig kifejtjük, mit jelent a "kért engesztelés" a jelenésben, ami egyben a Szentírás folyamatos kérése is.

Így világossá válik, hogy Mária Szeplőtelen Szívének győzelmét nem evilági győzelemnek kell tekinteni; előbb Krisztus keresztjének győzelméről, Jézus Szíve megváltó szeretetének győzelméről kell beszélni, amelynek lényeges része Mária Szeplőtelen Szívének győzelme.

*****

Lúcia nővér említett utolsó könyve: "Ahogy az üzenetet látom az eltelt időn és az eseményeken keresztül", magyar nyelven is kapható. Ára postaköltséggel: 3 euró.

BOLDOG MARTO FERENC ÉS JÁCINTA - Évente négyszer - Ára: 0,05€ - Nyomja: Gráfica Almondina, Torres Novas. Dep.Leg. 163921/01.
A lap tulajdonosa: Postulação de Francisco e Jacinta Marto. Secretariado dos Pastorinhos. Rua S.Pedro 9. P-2496-908 Fatima
Direktor: P. Kondor Lajos SVD - Tel.: 00351-249-539780; Fax: 539789. E-mail: sec.pastorinhos@mail.telepac.pt - www.pastorinhos.com
Bankszámla Portugáliában: BCP ATL. Swift: BCOMPTPL IBAN: PT50 0033 00005009 8593951 05; NIB: 00330000 50098593951 05.
Bank-számla Magyarországon: Raiffeisen-Bank, számlaszám: 9671-542995-001. IBAN: HU77 1209 6712 0054 2995 0010 0005